

[Arentoft]

benfri zone i Norden, og jeg er enig med udenrigsministeren i, at der er store forskelligheder mellem de nordiske lande. Danmark, Island og Norge er NATO-lande, Sverige er neutral, og Finland har et særligt forhold til Sovjet. Norge arbejder med mere dybtgående undersøgelser, og det gør vi jo også herhjemme, hvor vi afventer Dyvigrapporten, der som bebudet vil foreligge om en måneds tid. Så vil der være skabt grundlag for en saglig debat, og derfor skulle vi have ventet med den debat, vi har her i dag.

Udenrigsministeren nævnte intet om den katastrofale situation i Etiopien. Kendsgerningen er, at millioner af mennesker trues af sultedøden. Her er tale om en virkelig katastrofesituation, og der er ikke tid til at afvente en folkeindsamling, eller hvad man nu kunne tænke sig; derfor skal de 25 mill. kr., som udenrigsministeren har ansøgt finansudvalget om i går, bevilges med det samme. Og samtidig kunne udenrigsministeren, når han næste gang har lejlighed til det, over for Sovjet påpege, at hjælp derfra også var særdeles ønskelig. Der er jo tale om en borgerkrig i Etiopien, og det lyder mærkeligt, at man bruger 50 pct. af bruttonationalproduktet på våben og køber Whisky i enorme mængder.

Det uhyggelige mord på Indiens premierminister, Indira Gandhi, i går må også vække bekymring og vil måske føje endnu et brændpunkt til de mange verden over, som udenrigsministeren nævnte.

Og så til sikkerhedspolitikken, som udenrigsministeren ret beset ikke siger ret meget om, men jeg vil tillade mig at citere, hvad udenrigsministeren bl.a. sagde:

»Målsætningerne for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik i bredere forstand må jo være to: at betrygge vor sikkerhed, bl.a. for at bidrage til afspænding og fred i verden omkring os, og at sikre vore muligheder for at leve i et samfund med de frihedsværdier, det store flertal her i landet ønsker for sig selv og deres efterkommere.«

For at tage det sidste først. Frihedsværdierne er det alt afgørende, og såfremt vi ikke vil være med til at gøre en indsats for at forsvare vor frihed, selvstændighed og suverænitæt, må vi se i øjnene, at det kan gå os, som vi har set det gå andre lande, der i dag er bag jerntæppet. Der har i tidligere debatter været nævnt Estland, Letland og Litauen, som efterhånden er glemt, de er blot Sovjet-

republikker i dag, og det tror jeg ikke nogen dansker kunne tænke sig skulle ske med Danmark. Derfor er vort medlemskab af NATO af allerstørste betydning, og da er det ikke så godt, at den brede enighed i folketinget ikke mere er til stede, idet det største parti, socialdemokratiet, bl.a. inspireret af SF og VS nu går helt nye veje og fremsætter dagsordener i stribevis, der svækker Danmarks anseelse og gør os til en fodnotenation. Til gengæld bliver vi rost i den sovjetiske presse, og det er ikke lige min kop te.

Som dansker er det heller ikke morsomt at læse de communicateer, der er udsendt efter de nylig afholdte møder i Den vesteuropæiske Union, og hvori der bl.a. står, at det har været særdeles gode møder, især fordi man undgik besværlige lande som Grækenland og Danmark.

Nok skal vi i dag efter denne debat have en ny om dansk atomvåbenpolitik, men da hele debatten i befolkningen på forsvarsområdet er ved at udvikle sig til en varm diskussion for og imod atomvåben og spørgsmålet om at gøre Norden til atomvåbenfri zone, må det være rigtigt at tage det op i debatten her.

Lad mig starte med at citere, hvad daværende udenrigsminister Kjeld Olesen sagde i en debat den 30. oktober 1980, Folketingstidende 1980-81, sp. 1352:

»Med hensyn til det andet spørgsmål, om en atomfri zone i Norden, vil jeg sige, at den diskussion har vi jo efterhånden haft en hel del gange. Rent konkret er det en atomfri zone, når det drejer sig om det nordiske område. Det vil sige, der opererer altså i Østersøen sovjetiske atombevæbnede u-både. Jeg ved ikke, om det ligefrem vil være gavnligt, hvis man forsøger en vældig diskussion, der skal løfte det op i et formelt plan, som nogle har foreslået det. Jeg tror, det vigtigste er, at det rent faktisk konstateres og understreges, at de nordiske lande ikke har atomvåben på deres grund.«

I øvrigt var det i den samme debat, hr. Kjeld Olesen flere gange sagde, at der var så mange spidsfindige spørgsmål fra oppositionen. Jeg vil sige, at situationen er nærmest omvendt i dag.

Det er ganske vist fire år siden, hr. Kjeld Olesen sagde dette, men denne udtalelse, hvori den daværende udenrigsminister accepterede atombevæbnede u-både i Østersøen,